

Forslag

til

Lov om midlertidige omskolingsbidrag for langtidsarbejdsløse.

Fremsat den 8. september 1975 af *Glistrup* (FP), *Bay* (FP), *Bach* (FP), *Glensgård* (FP) og *Halvgaard* (FP).

§ 1. Denne lov gælder for de medlemmer af statsanerkendte arbejdsløhedskasser, som har været berettiget til arbejdsløhedsunderstøttelse uden afbrydelse i perioden fra 1. april 1975 til 13. september 1975.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter forhandling med folketingets arbejdsmarkedsudvalg ad en eller flere gange ændre datoen 1. april 1975 til en senere dato.

§ 2. Når nogen af de i § 1 omhandlede personer får beskæftigelse hos dansk arbejdsgiver, godtgør staten arbejdsgiveren 120 kr. pr. dag — dog højst 600 kr. pr. uge (søndag/lørdag) — hvori vedkommende arbejder for den pågældende arbejdsgiver og således

hverken oppebærer arbejdsløhedsunderstøttelse, er på ferie eller er fraværende på grund af sygdom.

§ 3. Arbejdsgivere kan ikke oppebære godtgørelse ifølge § 2 for personer, som i 1974 eller 1975 har været beskæftiget for vedkommende arbejdsgiver.

§ 4. Godtgørelse i medfør af § 2 udbetales ikke for den 28. marts 1976 eller senere dage og ej heller med mere end i alt 9.600 kr. for den enkelte arbejder.

§ 5. Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den betydelige arbejdsløshed skyldes først og fremmest, at folketinget har undladt at tage effektive skridt til at genskabe fuld beskæftigelse i perioden efter, at partierne venstre og socialdemokratiet modtog fremskridtspartiets skrivelser af 13. og 14. august 1974.

Der må derfor påhvile folketinget en meget stærk forpligtelse til hurtigst muligt at få de ubeskæftigede i arbejde igen. Dette gælder i ganske særlig grad de mennesker, som har været langtidsarbejdsløse. Tre måneders arbejdsløshed er mindst ti gange så belastende som én måneds. Først og fremmest skyldes dette nedbrydelsen af tilliden til eget menneskeværld, men også risikoen for forsumpelse, ødelæggel-

se af ægteskab og andre menneskelige relationer. Dertil kommer, at langtidsarbejdsløshed tærer i særlig grad på økonomien. Pengene, der var lagt til side, bliver brugt op. Lediggangen frister til at søge kompensation ved pengeslugende opstramminger, der efterhånden bliver vaner.

Uanset de betænkeligheder, der er forbundet med indførelse af særordninger, er situationen derfor nu en sådan, at folketinget må gøre alt, hvad gøres kan, med bevarelse af fornuften i behold for at få de langtidsarbejdsløse i beskæftigelse.

Uanset de praktiske og principielle betænkeligheder, der er forbundet med, at staten betaler tilskud til arbejdsgiverne til nedbringelse af lønomkostninger, mener forslagsstillerne derfor, at der må